

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Tomáše Foltase a Jana Kratochvíla v právní věci žalobce: **R. T.**, Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalovanému: **Policie České republiky, Policejní prezidium České republiky**, se sídlem Strojnická 935/27, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 3. 2022, čj. PPR-14867-10/ČJ-2019-990115, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 6. 2025, čj. 17 A 46/2022-114,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á .**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce svým podáním z 15. 4. 2019 požádal žalovaného o poskytnutí informací, které žalovaný vede o jeho osobě v Schengenském informačním systému druhé generace (dále jen „SIS II“) a v Evidenci nežádoucích osob (dále jen „ENO“). Tímto podáním žalobce rovněž požádal o výmaz záznamů o jeho osobě z těchto evidencí. Rozhodnutím z 26. 6. 2019 tuto žádost žalovaný zamítl. Rozsudkem z 16. 12. 2021, čj. 6 A 113/2019-36, zrušil Městský soud v Praze toto rozhodnutí žalovaného a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Žalovaný v novém řízení vydal v záhlaví uvedené (nyní napadené) rozhodnutí, jímž žádost žalobce opět zamítl.

[2] Rozsudkem z 2. 6. 2023, čj. 17 A 46/2022-54, městský soud toto rozhodnutí žalovaného zrušil a opět mu vrátil věc k dalšímu řízení. Proti tomuto rozsudku městského

soudu podal žalovaný kasační stížnost, o které Nejvyšší správní soud rozhodl svým rozsudkem z 29. 8. 2024, čj. 8 Azs 134/2023-80, tak, že napadený rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (dále jen „první rozsudek NSS“). Městský soud následně vydal rozsudek z 21. 10. 2024, čj. 17 A 46/2022-83, jímž žalobu zamítl. Proti tomuto rozsudku městského soudu podal žalobce kasační stížnost, o které Nejvyšší správní soud rozhodl svým rozsudkem z 31. 3. 2025, čj. 8 Azs 251/2024-41, ve znění opravného usnesení z 30. 4. 2025, čj. 8 Azs 251/2024-45, tak, že napadený rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (dále jen „druhý rozsudek NSS“).

[3] V novém řízení rozhodl městský soud v záhlaví uvedeném (nyní napadeným) rozsudkem tak, že žalobu opět zamítl. Městský soud provedl důkaz článkem z webu Seznam zprávy, dle něž došlo ke schválení dohody o vině a trestu mezi státním zástupcem a L. G. (pozn. NSS: šlo o bývalého příslušníka Národní centrály proti organizovanému zločinu, který byl trestně stíhán za zneužití pravomoci úřední osoby, přičemž podle tvrzení žalobce se tato osoba patrně podílela na tvorbě utajovaných informací o ruskojazyčném organizovaném zločinu). Městský soud však zamítl důkazní návrh, aby soud zajistil usnesení o zahájení trestního stíhání pana G. K tomu uvedl, že tento důkaz je pro nynější věc irelevantní. Dle městského soudu totiž z veřejných zdrojů vyplývá, na jaké skutky se vztahovala tato dohoda o vině a trestu, přičemž nešlo o skutky, které by se měly týkat vztahu pana G. s ruskými osobami. Tvrzení žalobce o tom, že tato dohoda o vině a trestu nemusela zahrnovat všechny skutky, pro které byl pan G. stíhán, je dle městského soudu spekulativní. Podstatný je obsah dohody o vině a trestu, přičemž žalobce ani netvrdil, že by probíhalo další (jiné) trestní stíhání pana G. Dle městského soudu ze správního spisu ani z jeho utajované části navíc nevyplývá jakékoliv zapojení pana G. v nynější věci.

[4] Městský soud dále shledal, že nyní napadené rozhodnutí žalovaného je přezkoumatelné, a to i z hlediska jeho přiměřenosti. Žalobce v tomto ohledu neuvedl žádné specifické okolnosti, které by bylo třeba z pohledu přiměřenosti vážit a specificky odůvodňovat.

[5] Na základě závazného právního názoru Nejvyššího správního soudu se městský soud zabýval také otázkou, zda je obsah utajovaných informací ověřitelný, konkrétní a přesvědčivý s ohledem na relevantní okolnosti věci. Městský soud v tomto ohledu ocitoval judikaturu, která se týká informační asymetrie a povinnosti soudu, aby při přezkumu utajované části spisu „suploval“ aktivitu účastníka, kdy však odůvodnění soudu nemůže spočívat na zcela konkrétních důvodech. Městský soud uvedl, že se seznámil s utajovanou částí spisu. Jsou v ní uvedeny informace, které podrobně popisují konkrétní aktivity žalobce, včetně aktivit na území jiných států, přičemž jsou dostatečně přesvědčivé, pocházejí od důvěryhodných zdrojů a vytváří ucelený obraz o činnosti žalobce. V celkovém kontextu těchto informací pak městský soud souhlasil s žalovaným, že žalobce představuje bezpečnostní riziko.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[6] Proti tomuto rozsudku městského soudu podal žalobce (dále „stěžovatel“) kasační stížnost. Stěžovatel namítá, že městský soud se nezabýval přezkoumatelností rozhodnutí žalovaného stran přiměřenosti zápisu stěžovatele v SIS II a ENO. Tvrzení žalovaného

pokračování

o přiměřenosti je nepřezkoumatelné, neboť dle judikatury měl žalovaný v rámci testu přiměřenosti definovat, popsat a vážit proti sobě dané protichůdné zájmy. Z jeho rozhodnutí není zjevné, jaké skutečnosti svědčící v prospěch stěžovatele vzal v potaz, aby je následně mohl poměřit se zájmy státu. Tyto skutečnosti svědčící v prospěch stěžovatele nejsou utajované, a žalovaný je tak mohl uvést ve svém rozhodnutí. Není pravdou, že tyto skutečnosti měl uvést stěžovatel. Tyto skutečnosti měl zjistit žalovaný.

[7] Stěžovatel nesouhlasí ani s tím, jak městský soud vypořádal jeho důkazní návrh ohledně trestního stíhání pana G. Uzavření dohody o vině a trestu samo o sobě nic nevypovídá o tom, zda se pan G. podílel na vypracování zprávy o stěžovateli a zda tedy jeho jednání mohlo mít vliv i na tuto věc stěžovatele. Tato osoba byla od počátku podezřívána ze spolupráce s ruskými oligarchy. Dohoda o vině a trestu nemusela být uzavřena ohledně všech skutků, které jsou či byly předmětem trestního stíhání. Část těchto skutků mohla být vyčleněna do samostatných stíhání, která dále mohla pokračovat či mohla být zastavena. Městský soud v tomto ohledu vyšel z mediálního článku, který však neposkytuje úplný přehled o jednotlivých skutcích této osoby.

[8] Žalovaný ve svém vyjádření shledává tuto kasační stížnost nedůvodnou a trvá na svých vyjádřeních, která učinil v předcházejících procesních fázích tohoto sporu.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[9] Kasační stížnost není důvodná.

[10] Nejvyšší správní soud přezkoumal nyní napadený rozsudek městského soudu v rozsahu kasačních důvodů a zároveň ověřil, zda nyní napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti, např. zda je nyní napadený rozsudek přezkoumatelný (rozsudek NSS z 20. 8. 2021, čj. 3 As 198/2019-39, bod 14). Takové vady však soud neshledal.

Stěžejní závěry prvního a druhého rozsudku NSS

[11] Nejvyšší správní soud úvodem připomene důležité závěry, k jakým dospěl ve svém druhém rozsudku v této věci. Nejvyšší správní soud nejprve v bodech 11 až 13 svého druhého rozsudku shledal, že ta část kasační argumentace, skrze kterou stěžovatel namítá nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného, je nepřípustná. Nejvyšší správní soud totiž již ve svém prvním rozsudku v této věci shledal, že rozhodnutí žalovaného je přezkoumatelné, a to i v otázce přiměřenosti, kdy stěžovatel ve své žádosti neuvedl žádné skutečnosti, s nimiž by se žalovaný musel ve svém rozhodnutí vypořádat. Tyto skutečnosti tak nemusel zjišťovat sám žalovaný. V tomto ohledu byl městský soud vázán závazným právním názorem prvního rozsudku Nejvyššího správního soudu, přičemž městský soud se tímto názorem ve svém rozsudku z 21. 10. 2024 také řídil.

[12] Nejvyšší správní soud se ve svém druhém rozsudku v této věci zabýval mj. i otázkou, zda ob stojí důvody, kterými městský soud ve svém rozsudku z 21. 10. 2024 odůvodnil neprovedení navržených důkazů (body 18 až 22 druhého rozsudku NSS). Zdejší soud tehdy

nesouhlasil s důvody, pro které městský soud neprovedl důkaz ohledně trestního stíhání pana G. a zavázal městský soud k tomu, aby se tímto důkazním návrhem zabýval.

Nyní posuzovaná kasační stížnost

[13] V nyní posuzované kasační stížnosti stěžovatel namítá, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné, neboť žalovaný, při posuzování přiměřenosti svého rozhodnutí, nevzal v potaz i ty skutečnosti, které svědčí v prospěch stěžovatele. Dle stěžovatele přitom měl tyto skutečnosti zjistit sám žalovaný, resp. stěžovatel na ně nemusel poukazovat. Případně měl skutečnosti, které žalovaná vzala v potaz, sdělit městský soud. Dle Nejvyššího správního soudu však jde o námitky, které soud vypořádal již ve svém prvním rozsudku v této věci a následně ve svém druhém rozsudku soud shledal, že tato opakující se část kasační argumentace je nepřipustná. Jako nepřipustnou soud shledal tuto část kasační argumentace i nyní. Kasační námitky, které směřují k otázkám, k nimž již Nejvyšší správní soud jednou zaujal právní názor ve svém předcházejícím rozsudku ve věci, a městský soud se tímto závazným právním názorem řídil, jsou totiž nepřipustné (usnesení rozšířeného senátu NSS z 22. 3. 2011, čj. 1 As 79/2009-165, č. 2365/2011 Sb. NSS, bod 21). Lze dodat, že většinu textu této části nyní projednávané kasační stížnosti převzal stěžovatel ze své předchozí kasační stížnosti. Pouze nad rámec Nejvyšší správní soud odkazuje na svůj první rozsudek a připomíná, že Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost stěžovatele, která se týkala jeho obdobné žádosti, také v rozsudku z 8. 11. 2024, čj. 5 As 48/2024-40, kde se v bodě 34 zabýval otázkou, nakolik detailní může být popis provedení testu proporcionality.

[14] Naopak ty námitky, které se vztahují k důkaznímu návrhu ohledně trestního stíhání pana G., jsou přípustné. Tyto námitky totiž brojí proti „novému“ rozhodovacímu důvodu městského soudu, ke kterému městský soud dospěl až v nyní napadeném rozsudku, a to v reakci na závazný právní názor druhého rozsudku Nejvyššího správního soudu. Proti takovému rozhodovacímu důvodu tedy stěžovatel nemohl brojit v předchozí kasační stížnosti a může proti němu brojit až nyní (obdobně rozsudek NSS z 28. 11. 2025, čj. 8 As 216/2024-47, body 12 až 15).

[15] Nejvyšší správní soud se tedy zaměří na otázku, zda trestní stíhání pana G. mohlo mít vliv na nyní posuzovanou věc. Stěžovatel v tomto ohledu namítá, že městským soudem odkazovaný mediální článek nemůže k této otázce poskytnout ucelenou relevantní odpověď. Nejvyšší správní soud má ale za to, že k tomuto závěru, tedy že by tento článek snad měl poskytovat ucelenou odpověď na tuto otázku, městský soud nedospěl. Městský soud naopak v bodě 17 nyní napadeného rozsudku uvedl, že odkazovaný článek se zabývá dohodou o vině a trestu, kterou pan G. a státní zástupce uzavřeli ohledně neoprávněných lustrací, jež pan G. prováděl v informačních systémech policie. V návaznosti na to pak městský soud vysvětlil, že tyto lustrace nemají vliv na nyní posuzovanou věc, s čímž Nejvyšší správní soud souhlasí. Ačkoliv pan G. těmito neoprávněnými lustracemi zjevně porušoval své povinnosti, tak stěžovatel nevysvětluje, jak by tyto lustrace mohly samy o sobě vést ve věcný neprospěch stěžovatele, a tedy k zamítnutí stěžovatelovy žádosti.

[16] Městský soud dále neprovedení důkazu usnesením o zahájení trestního stíhání odůvodnil i dalšími důvody. Jde-li o trestní stíhání kvůli jiným možným skutkům pana G., které by se mohly týkat jeho spolupráce s ruskými osobami, tak tato tvrzení považoval městský soud předně za spekulativní. Městský soud se nicméně seznámil s obsahem

pokračování

správního spisu a shledal, že z něj nevyplývá jakékoliv zapojení pana G. v této věci. Také Nejvyšší správní soud má za to, že ze správního spisu, a to ani z jeho utajované části, nelze dovodit, že by se pan G. podílel na rozhodování o nyní posuzované žádosti stěžovatele či že by pro toto rozhodování zpracovával podklady. Za takové situace je tedy irelevantní, aby se městský soud zabýval také těmito možnými skutky pana G. a jejich možným trestním stíháním, neboť není zřejmé, jaký vliv by tyto otázky mohly mít na nynější věc. Tyto kasační námitky jsou tedy nedůvodné.

IV. Závěr a náklady řízení

[17] Nejvyšší správní soud na základě shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná a podle § 110 odst. 1 s. ř. s. ji zamítl.

[18] O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl v posuzované věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů nenáleží. Žalovanému, který byl ve věci úspěšný, žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, a proto mu je soud nepřiznal.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 15. prosince 2025

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu